

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4894/2019
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Петар Недељковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Миломир Драшковић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужене ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 252/19 од 09.07.2019. године, у седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 252/19 од 09.07.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене ВВ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 252/19 од 09.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику П 187/18 од 26.10.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је уговор о поклону непокретности закључен између тужених ББ, као поклонодавца и ВВ, као поклонопримца солемнизован од стране Основног суда у Трстенику под ОПУ 95/15 од 16.03.2015. године ништав и да не производи правно дејство. Ставом другим изреке, обавезана је тужена ВВ да тужиљи на име трошкова поступка плати 50.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 252/19 од 09.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене ВВ и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су, као неосновани захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена ВВ је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре

правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је захтев тужиље и утврђено да је уговор о поклону непокретности закључен између тужених ББ, као поклонодавца и ВВ, као поклонопримца, солменизован од стране Основног суда у Трстенику под ОПУ 95/15 од 16.03.2015. године, ништав и да не производи правно дејство, применом члана 90. и 103. Закона о облигационим односима, члана 93а став 1. Закона о јавном бележничтву и члана 9. Закона о изменама и допунама Закона о јавном бележничтву. Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, будући да је спорно правно питање везано за конкретну чињеничку подлогу и решење спорног односа странака узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. С обзиром на то да је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, то нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене ВВ, као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке. Уз ревизију нису приложени одговарајући докази о постојању различитих судских одлука у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова о истом захтеву, као што је конкретан захтев, па и са тих разлога нема места одлучивању о ревизији тужене ВВ, ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.09.2015. године, а означена вредност предмета спора је 4.000,00 динара.

С обзиром да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се не односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд утврдио да ревизија тужене ВВ није дозвољена, на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић